

ALBINA

ALBINA

REVISTĂ ENCICLOPEDICĂ POPULARĂ

COMITETUL DE REDACȚIE:

ION KALINDERU, P. Gârboviceanu, G. Coșbuc, Gen. P. V. Năsturel.
Gh. Adamescu. I. Otescu, P. Dulfu, V. S. Moga, N. Nicolaescu,
Gr. Teodossiu, C. C. Pop.-Tașcă

Abonamentul în țară pe an . . . lei 5 Abonam. în străinătate pe an lei 8
" " " " 6 luni . . . 3 Un număr 15 bani

Pentru anunțuri 1 leu linia. Mica publicitate, 5 bani cuvântul.²

Manuscrisurile nepublicate se ard

Redacțiunea își rezervă dreptul ca, din articolele ce nu se vor putea publica în întregime, să dea numai extrase sau rezumate.

SUMARUL:

Sp. Popescu, Norocul lui Moș Toma: De unde vine mahnirea părinților?

Sofia Nădejde, Nu nemiciți păsările. (Cu 3 ilustrațiuni).

Em. Grigorovitz, Pe valea Siretelui (Sfârșit). (Cu 7 ilustrațiuni).

S. N., O poveste de L. N. Tolstoi.

V. S. Moga, Ce trebuie să facă agricultorul în luna Martie.

DIN ZIARE ȘI REVISTE:

Din milionar, măturător de stradă. — Comerțul României cu Egiptul.

CRONICA:

Condițiuni de admitere la cursurile de sericicultură. — Cărți primite la Redacție. — Scrisoare către Redacție. — Informațiuni. — Poșta Redacției. — Titlurile de rentă ieșite la sorți.

PENTRU COPII:

Gr. Teodossiu, Joc de cerc (Muzică și poezie).

PAGINA GLUMEAȚĂ:

Neculcea, Câinele vorbitor (Cu 3 ilustrațiuni).

SUPLEMENT:

Buletinul activității sociale a preoților și învățătorilor, anul III.
No. 21 dela 6 Martie 1911.

Norocul lui Moș Toma

DE UNDE VINE MĂHNIREA PĂRINȚILOR

— «Vezi dumneata pe creștinul acesta? mă'n-treabă Moș Toma», arătând spre drum, pe unde trecuse Ion Neagu.

«Ehei! face tot el, urmând mai departe, după ce mi arăt dorința că vreau să știu istoria creștinului care trecuse. Să nu mai dea Dumnezeu nici dușmanilor zilele pe cari le-a ajuns cumătru Ion Neagu. Că vezi, i-am botezat și lui un băiat și i-am dat numele meu — îl chiamă Toma, ca pe mine. Pe-atunci o duceă românul bine, aveă bârlogul lui, că-i trăia nevasta. Aveă pământ pe patru boi, dat la 64, aveă casă și gospodărie temeiu. Finu Toma a murit de mult și, Doamne iartă-mă, poate a fost mai bine c'a murit. Ar fi făcut poate, și el nelegiurea, pe care o fac ceilalți feciori ai lui cumătru Ion. Nu numai că nu-l ascultă feciorii pe cumătru Ion, dar chiar îl și bat de-abinelea!

«Nu te uită mirat la mine! De multe ori mă gândesc eu și zic: «Doamne, cum îi mai rabzi pe pământ?!» Biată cumătra Frusina a murit tocmai când începuse să-și dea feciorii la casele lor. A strâns-o Dumnezeu, se vede, ca să nu mai ajungă și ea zilele lui bărbatu-său. Decât, iar mă'ntorc și zic: Cum își așterne omul, așa doarme! Alde cumătru, amândoi, au avut o mare slăbiciune față de copii. S'au lăsat orbiți de dragostea părintească și nu i-au strunit de mici.

«Mă rog, ți-oiu spune eu dumitale una și bună:

Nu se poate ființă pe pământ care să nu-și drăgos-tească puii. Chiar și bufnițase laudă că «ocheșei și frumușei» ca puii ei nu se mai află pe lume. Așa și cu omul: Cât ar fi de sluți și de urâți niște copii, dacă sunt ai tăi. . . ți se par frumoși și ți-s dragi, Dar vezi, omul mai are și minte, nu numai inimă. Nu trebuie să te lași orbit și să nu iai seama de urmările copiilor tăi. Și eu mi-am iubit și mi-am drăgostit copiii, dar vezi că eu mă opream când trebuie. Copiii simt nevoie de mângâierea părinților, când se lovesc sau cad jos, ori se'nbolnăvesc, ori au o durere oarecare. Trebuie să vadă copiii că iai parte la bucuriile și la durerile lor. Un lucru însă trebuie păzit: Să nu bați în struna alintării lor. De-i deprinzi cu alintarea, să știi că după alintare vine îndărătnicia, neascultarea. Dar neascultarea copiilor arată că nu mai sunt ei în puterea poveței tale, ci tu ești în stăpânirea lor. Așa a pățit alde cumătru Ion. Numai să vezi și să judeci!..

«Copiii, ca copiii, se joacă unii cu alții, se iau la sfadă uneori, ba chiar se iau și la bătaie — și asta tot dela joacă.

Alintăturile de copii ai lui cumătru, ar fi vrut să se lege de ceilalți copii și aceia să rabde. Dar vezi că și copiii ceilalți nu le puteau suferi nazarile lor și-i luau frumușel la bătae. Mie, când veneau ai mei să se jeluască și să-mi spue că iau bătut alți copii, mă uitam la dânșii să vad de nu cumva li-i scrintită o mână, ori un picior, ori de nu-s loviți în ochi. . . îmi călcam pe inimă, îmi ascundeam mânia contra celor ce le-au făcut durerea și-i luam tot pe dânșii la trei parale. Incepeam să-i judecașă: Dacă v'ati legat voi de dânșii, cu vorbe rele, ori cu hârțuiala. . . bine v'au făcut! iar de s'au legat ei de voi, tot bine v'au făcut; altădată să încunjurați pe copiii hârțagoși!

Alde cumătru nu făceau așa. Li se pareă că se prăpădește lumea dacă vre-un copil ar fi dat un brânci, ori ar fi atins o alintătură de-ale lor. Fuga, prindeau pe unul din cei cu pricina, îi luau la bătae. Copilul bătut de dânșii, se ducea la părinții

lui și se jeliuă. De aici ceartă și dușmănie între oameni în toată firea, din pricină că li s'au bătut copiii.

Copiii nu țin mânia : Acum se bat, peste un ceas se joacă din nou ; părinții lor însă își poartă dușmănie. Iar dacă dușmănia mai crește și din alte pricini, apoi dușmanului nu-i pare bine să dai înainte ; tot mai rău ar vrea să te vadă. Azi îți vine porcul cu șoldul tăiat ; mâne îți vine boul cu piciorul târâș, poimâne te pomenești că-ți ia foc gospodăria. Mă rog : Dușmănia nu cunoaște omenie !

«In vremea asta, copiii alde cumătru Ion cresc cu capul plin de gărgăuni, fără stăpânire, fără rușine și fără frică de Dumnezeu și de oameni. Când s'au trezit alde cumătru și au deschis ochii... eră prea târziu.

Băiatul cel mai mare, flăcău, într'o ceartă cu alt flăcău, i-a dat un ciomag în cap și la ucis. Și azi e la pușcărie. De amarul lui, cumătra s'a îmbolnăvit, a zăcut cât a zăcut și-a murit. Al doilea fecior, dus în oaste, umblă dezertor prin țara rusească. Cel de al treilea s'a însurat, dragă Doamne ; dar cred eu, după socoteala mea, că mai bine își rupeă gâtul de mititel, decât să mai facă ce-a făcut.

Intr'o noapte vine cel dezertor, trece Prutul pe furiș și zor nevoe să-i dea partea lui în bani, că nu se mai întoarce înapoi în țară. De unde să ia bietul cumătru bani să-i dea lui, la vreme de noapte. Il ia la bătae spânzuratul de dezertor, îl lasă mai mort și dus-și și-acum. Cellalt, dacă vede că un frate îi în pușcărie, altul îi dezertor, se lăsă și el sub stăpânirea diavolului, ia și el la bătae pe tată-său, ca să-i dea în stăpânirea lui tot pământul. Bietul cumătru, cu inima friptă după ceilalți, nădăjduște că tot s'or întoarce ; iar acum la bătrânețe, îi dat afară și din casă și umblă pe la ușile oamenilor, din pricină, cum ți-am spus, că și-a crescut copiii răzgâiați și și-a deschis ochii prea târziu.

Spiridon Popescu.

NU NEMICIȚI PĂSERILE

Oamenii, prin mintea lor iscusită, ades au ajutat și îmbunătățit mersul lucrurilor firești. Dar de multe ori, prin lăcomie neînfrănată, prin gust nețermurit pentru podoabe, și-au adus rele mari. Pildă e dragostea de a se împodobi cu pene. Din pricina acesteia, pe fiecare anucid milioane de păseri dintre cele mai frumoase și mai folositoare agriculturii și pomilor. Așa în California mai s'a stins neamul ciocănitoarelor, rațelor și pinguinilor mari, atât de mulți altădată. Tot așa-i o mulțime de neamuri de păseri, cari, cu zece ani în urmă, erau nenumărate, iar azi, din pricina vânătorilor, nu mai sunt. În toată America și Australia, ves-

Ciori

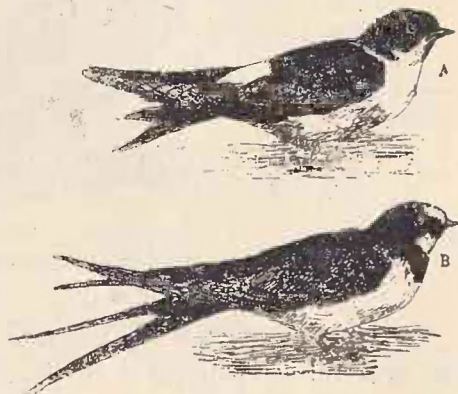
tite prin felul păsărilor frumoase, azi abia se mai găsesc. Din pricina gustului împodobirii cu pene, prețurile acestora se ridică mereu și lăcomia de câștig face de le vânează cu furie.

Un doctor face socoteală și arată că, în vreme de 20 ani, s'au ucis mai mult de două miliarde de păseri,

dintre cele mai minunate și mai rari, pentru gustul modei femeiești. Cu toate legile, cu toate pedepsele, se găsesc destui cari să uciză pe furiș, rămânând nepedepsiți.

Multă vreme se credea că păsările sunt o răsipă pentru agricultură, căci ar fi mâncând boabe de prin holde. S'a dovedit însă că dânsule răsplătesc înzecit ce mănâncă prin binele ce-l fac nemicind viermii și tot felul de găjului și gângăanii stricătoare. O rândunică aduce într'un ceas puilor două-trei sute de viermi, omizi și insecte.

Din pricina stârpirei tot a mai multor păserele, avem ani în cari omizile strică tot, avem tot felul de viermi, cari rod rădăcinile și unplu poamele. Chiar lăcustelor tot numai păsările le pot ține piept. Ciorile, atât de ponegrite, sunt de mare folos primăvara; căci curăță ogoarele de viermii cei albi, din cari se fac cărăbușii (găinușele).

Rândunele

În Franția s'a făcut lege de apărare a păsărilor încă de pe la 1844; dar ce folos, căci totucid cu milioanele? De pe la 15 August până la 15 Septemvrie, vânătorii așteptau păsările călătoare cari vin de pe coasta egipteană, și înarmați cu vergi unse cu cleiu, prindeau, în mijlociu, câte 80.000 pe fiecare zi. În 1866, s'a făcut socoteala că, într'un departament din Franția, au ucis 1.146.000 de păsări. Acest măcel nu rămase nepedepsit: tot felul de viermi și de insecte nemiceau tot mai mult holdele, cartofii, măslinii, vița, etc., căci nu mai eră cine să le ție în frâu.

Ce să mai zicem de milioanele de omizi cari pustiau primăvara pomii și pădurile, de păreau arse de foc?

Chestia cruțării pădurilor nu e destul să fie ținută în

seamă numai de-o singură nație. De aceea, în 1902, s'a ținut la Paris un congres, la care au luat parte mai toate popoarele din Europa, ca să ia în cunoștință toate măsurile ce trebuie luate pentru apărarea păsărilor.

Cea mai însemnată este oprirea desăvârșită de-a ucide în orice timp al anului păsările folositoare agriculturii, anume: cele cari se hrănesc cu insecte, cucuveaucele, ciufii, bufnițele, cari duc lupta împotriva șoarecilor, șobolanilor de câmp.

Bufniță.

Dar toate legile și măsurile sunt bune, numai când tot norodul le pricepe și le ține. De aceea, în ciuda tuturor legilor, fiindcă femeile țin la podoaba cu pene și le plătesc scump, se găsește vânători cari, pentru bani,ucid păsările cerute. Ca să stârpească răul din rădăcină, în America s'a făcut o societate care poartă numele unui naturalist vestit: *liga Audubon*, cu scop nu numai de a apăra păsările, dar și de-a propovădui femeilor să nu mai poarte pene. Sunt destule podoabe, cari să nu fie semnul cruzimei împotriva unor ființi, atât de gingașe și de folositoare! De altfel se fac păseri din stofe, să juri că sunt aievea.

Invățătorii să arate școlărilor ce cruzime și prostie fac prinând păseri, stricându-le cuiburile și răpindu-le ouăle. Păsările sunt cântăreții cei mai duiși și cei mai gingași ai pădurilor și câmpiilor. Strămoșii noștri le prețuiau mult mai mult, aveau chiar fel de fel de credinți despre

ele. Rândunica, ziceau ei, că-i mare păcat s'o ucizi! Și, drept, e păcat; căci, cu hărnicia ei, ucide pe zi mii de jivine stricătoare.

Să cruțăm deci, păsările, să le păzim cuiburile; căci sunt cei mai sârguincioși muncitori ai câmpurilor și pădurilor.

Sofia Nădejde.

Ministerul Agriculturii și Domeniilor Statului

Direcțiunea Agriculturii

Stațiunea Sericicolă

Condițiuni pentru admiterea de elevi la cursurile de sericultură ce se vor ține la Stațiunea Sericicolă a Statului, București, Șoseaua Pandurilor, în anul 1911

Se aduce la cunoștința amatorilor, că Ministerul Domeniilor în vederea răspândirii cunoștințelor raționale asupra creșterii viermilor de mătase și culturii dudului, a dispus ca și anul acesta să se țină cursuri teoretice și să se facă lucrări practice la stațiunea sericicolă pe timp de 50 — 60 zile, cu începere dela 18 Aprilie 1911.

Ministerul va acorda tinerilor amatori a urmă aceste cursuri — lucrări, întreținerea și materialul de studiu necesar pe toată durata, fixând fiecăruia o bursă de un leu 50 bani până la 2 lei pe zi.

Amatorii vor trebui să întrunească următoarele condițiuni:

1. Să aibă etatea de cel puțin 16 ani împliniți, dispensă de vârstă nu se acordă sub nici un pretext.

2. Să fie român s'au naturalizat.

3. Să fie absolvent cel puțin a 4 clase primare.

4. Să aibă cunoștințe suficiente asupra aritmeticii, gramaticii și geografiei țării. Aceste cunoștințe se vor proba printr'o teză scrisă.

5. Consimțământul părinților s'au tutorilor.

Elevii de anul al II-lea s'au absolvenții școalelor practice de agricultură, prezentând recomandăția Direcțiunilor de școli respective sau certificatele de absolvire vor fi primiți fără examen.

6) Numărul elevilor ce se vor admite se fixează la 30.

Cererile de înscriere se vor adresa până la 10 Aprilie, Direcțiunii Stațiunii Sericicole Șoseaua Pandurilor No. —

În ziua de 17 Aprilie toți cei ce vor fi îndeplinit condițiile de admitere vor trebui să se prezinte la stațiune.

Tinerii admiși vor trebui să ia parte zilnică fără întrerupere la toate lucrările ce se vor executa la stațiune.

Cei nesupuși vor fi eliminați

PE VALEA SIRETELUI

SCHIȚĂ DIN BUCOVINA

(Sfârșit)

Hram fără băutură și chef fără o leacă de scărmaneală printre flăcăi, așa pentru o vorbă scăpată cumva din gură prea slobodă, sau din pricina unei fete frumoase, nu se poate. Întoarcerea celor dela hram nu e prin urmare tocmai cum ar trebui să fie. Și fiindcă Românul, când are capul infierbântat, nu prea vrea să știe multe, apoi și cei din târg se cam feresc la asemenea zi să deie ochii cu sătenii. Iar negustorașii din neamul cel ales, cum sunt ei mai fricoși de fire, închid chiar și obloanele dela ferești, când trec căruțele pe drumul mare cu flăcăii cheflii. Dar oricum, e o zi pe an, când tot târgovețul pricepe că a fost petrecere românească, nu altceva și se știe cam de întreg Storojinețul, că Românul în ziua Sântămăriei e stăpân acolo. Deci bună și asta.

Zi de târg

Acum să vedem ce eră această grămadă de străini venită așa cu nepusa în masă ca să stăpânească ținutul acesta mare și frumos din valea Siretelui. Comuna, ca sămbure al târgului Storojineț, așezat pe locul dăruit de boierul Flondor și împreunat cu satul românesc Munteni, comuna ca atare, ca și cum nici nu eră. Stăpânul cântălariei comunale de pe atunci era pisarul, adică tatăl meu, fiindcă boierul ca staroste, sau, cum am zice — primar de drept, — nu se arată cu lunile. Doi jurați, din cari unul gospodarul moldovean Zanea, iar celălalt dubălarul neamț Holderbaum, făceau, cece se zice, poliția locului și judecau cu schimbul, dacă aveau vreme. Dacă nu, tot tatăl meu îi înlocuia și pe dânșii, împacând buclucurile mici ce se iscau prin târg, mai ales Joi, la vânzare. Polițaiul Scripa, un biet țaran român ajuns la sapă de lemn, îi băga pe vinovați la închisoarea grămăzii

și eră deci temut ca focul, dacă nu de altcinevă, dar mai cu samă de jidănași. Asta eră toată diregătoria comunală, de care mai țineau apoi și cei doi preoți, ca sfinici în trebile școlare. Cât despre cărmuirea mare a stăpânirii și diregătoriile ei, lucrul stă altfel, și nu știu cum să încep, ca să vă spun, frumos și pe rând toate, cum le-am apucat eu ca copil, acum aproape jumătate de veac.

Astăzi ținuturile Bucovinei sunt cărmuite de către un așa numit căpitan de ținut, cum sunt bunăoară la noi prefectii, iar judecătoria, visteria și celelalte diregătorii ale fiecărui ținut își au căpiteniile lor deosebite. Pe vremea de atunci treaba se făcea altfel și tot ce se cuprindea sub numele de slujbă împărătească, eră sub poruncă și stăpânirea unui singur om, care purtă numele de *Bezirksvorsteher* și eră un fel de ispravnic mare, înzăstrat cu putere multă, vorba ceea, numai că nu tăia și spânzură. Oamenii noștri îi spuneau în graiul lor „*domnul forșter*“, nume temut de toți și cu drept cuvânt, fiindcă după socoteala și mintea omului dela țară, el eră al doilea după împărat și al treilea după Dumnezeu.

Sara, după târg

Atât numai, că atotputernicul Storojinețului eră, deși străin ca și toți cei de pe lângă dânsul, un om bun la inimă, să-l pui la rană, nu altceva și, cât îl lăsase firea sa de Leah, a fost ajuns să învețe în anii cei mulți, cât a cărmuit ținutul, binișor de tot limba noastră. Pe nume îi spuneă Kaminski, și ședeă în casele preotului nostru, în drumul ce duce peste dealul Crivei, spre Cernăuți. Aveă soție de neam, femeie prea cum se cade și primitoare. Că ne făcusem prieteni eu și o soră a mea, cu băietul și cele două copile ale lor, dela care am și învățat în curând limba leșească. În tatăl meu aveă însă bătrânul Kaminski multă încredere și, ca să-l aibă mai la îndemână ca sfinic la toate prilejurile, îl făcuse la cântălaria sa tălmăciu cu leafă.

Căsoaia mare și lungă, în care erau băgate toate diregătoriile locului, se află peste drum de ratuș, clădită fiind de boerul Flondor pe un loc așezat la despăcătura drumului împărătesc, având și o grădină închisă în fund, fiindcă spre partea aceea dau fereștruciile cu grate ale înclisurilor „ju-

decătorești. Ce nu mai avea loc în casele aceste de căpetenie, eră așezat mai prin târg, în case năimite. Așa visteria, notariatul, poșta, jandarmeria, livizoria (adică locul de vămuire și de accisuri) și câteva altele. Decât canțălăriile cele mari, unde stăpânea forșterul și se făceau și judecățile, erau, cum ziceam, în fața ratușului.

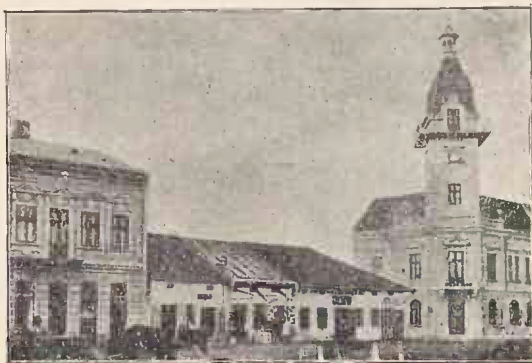
Ulița mare

Și veneau acolo oamenii noștri, săracii, plini de sfială și cu căciula scoasă încă din drum, par'că știau bieții la căți sfinți aveau să se închine, până săși găsească un pic de dreptate. Și în adevăr erau și dați mai mult în sama slujbașilor celor mici, căci să pătrundă cineva până în canțălăria chiar a forșterului, eră lucru rar de tot. Și mult se mai țineau horopsiții noștri de Români la minaturi grele și la pricini mari de poala tatălui meu, fiindcă îl știă tot ținutul că e om milos, și credeau toți că poate face minuni, când tălmăcea jalbele înaintea domnilor dela stăpânire și cercă, — nu-i vorbă, pe unde putea, -- să pue nu odată câte un cuvânt bun.

Când intrai în tinda cea mare dela canțălării, te luă întâi în primire pan Wielkopolski, logofătul mare al domnului forșter Kaminski. Acesta te da apoi, după cum eră și pricina cu care veneai, în sama unori domni mai mici, — adică cum s'ar spune, — numai cât mici cu mai marele lor, dar mari și grozavi către cei mici. Că nici cu prăjina nu erai harnic să-i ajungi, să li vorbești și tălcuești cum și pentru ce ai venit. Și te pomeneai, când dus la domnul Kuczinski, când la domnul Gugalski, când la Winitzki, ... și cum îi mai va fi chemat. Știu atâta, că aștia mai cu vază, toți aveau nume cu un «ski» în coadă, dovadă că erau tot oameni pomăzuți de atotputernicia leșească din Liov și de ciracii ei dela gubernia din Cernăuți.

Lucru ciudat însă, că cum scăpai de urgia ăstor mari și ajungea lucru la făcutul hârțiilor, dai peste alt soi de oameni, par'că mai blajini de fire, cu cari puteai să te cam înțelegi, așa, mai rotind cu pălăria, mai zimbînd și făcând

din ochi semne, cari se sfârșeau cele mai multe ori cu deslegatul baierelor dela pungă. Și se'ntâmplă nu odată că ieșea dreptatea la iveală, ca untul de lemn. Asta adică iarăș, cum eră și rostul lucrului. Dacă te îndreptă, bună oară, cu hârtia la odăia notarului, sau la registru, apoi mergea treaba strună. Deodată cu asta băgai însă de samă că se schimbau, nu știu cum, și numele d-nilor. Că pe notarul nu-l mai chemă nici Bilinski, și nici Hilarski, ci pan Sahnowicz și pe logofătul său pan Borodakiewicz. Iar la registru te ducea cu zimbetul plin de înțelegere ușierul Michniewicz și te da chiar dela ușă în sama și mai zimbitorului pan Horoszkiewicz...

Primăria nouă

Să te ferească însă Maica Domnului, să fi venit lucrurile așa, la cercetări, adică să se fi dat poruncă cumcă să-l iaie pe impricinat la protocol, că atunci eră chiar mânia lui Dumnezeu. Că mi-l ducea la pan Ferbas și mai știu eu la cine și, de eră vr'un prepus, adică dracu'n joc, se pomeneă nenorocitul îndată mare în mâinile lui pan Kwasniewicz, cel mai temut om al târgului, fiindcă ăsta eră temnicerul judecătoriei. Și avea doi străjieri ai lui, niște rusneci fioroși și adevărate ființi de găzi, pe Rodeiczuk și Gawriluk, cari, când îl inhățau pe cel dovedit cu vr'o potlogărie, mi-l și întindeau pe laviță și se făceau drob nuielile pe dosul vinovatului, încă până a nu se isprăvi cele 25 de duble împărătești.

Și gemea ținutul întreg sub mâna de fier a acestor stăpâni străini de neam, de lege și de limbă și vornicii din satele noastre tremurau de frica lor. Că priveau cu groază la colbăria ce se ridică în dosul poștalionului cu patru cai, care plecă din sat în sat, având pe comisarul ținutului în jăț, iar pe jandarmul înarmat până în dinți și cu penele verzi la pălărie așezat pe capră. Și par'că, nu știu cum, eră și bine, eră și rău pe acele vremuri. Că știau oamenii cei cu apucături rele mai mult de frică ca în ziua de azi și nu se

întâmplă nici a zecea parte de blăstemății prin ținut, precum se petrec bunăoară acuma mai ales prin satele rusești.

Casă de lipoveni

Așa au mers lucrurile multă vreme și încă după ce au apucat a se mai schimba, tot pe calapodul cel vechiu se făceau. Numai că de împrejurările aceste, mai mult bune decât rele, sub o stăpânire străină, bietul nostru popor n'a știut să se folosească. Dar acei ce au tras foloase mari, erau veneticii din Galiția, evrei și poloni cari, văzându-se ocrotiți, mai mult pe față decât pe ascuns, de oblăduirea leșească a acestui nenorocit ținut, l'au cotropit, cum nu se poate mai cumplit, mai ales pe unde locuitorii se așezau mai des și pe unde a străbătut apoi cântatul lui Eminescu drum de fier.

Au început, ce-i drept, și oamenii noștri să se deștepte și simțind că unicul rost de tămăduire e învățătura, au

Valea de jos a Siretelui

pornit a cere pe capete școli. Și cei dela cârmuire, nu pot spune că s'ar fi dat în lături de așa lucru, sau că se împotriveau la asta. Dar oamenii noștri cer acuma școală cu limba românească și d-nii dela stăpânire găsesc că în comuna cutare sunt nu numai Români, ci sunt și cinci sau șese copii-și de-ai crășmarului din sat, care țipă și plâng, că neam de neamul lor n'a vorbit decât leșește. Și mai sunt și zecă copii de-ai mecanicului și de-ai lucrătorilor dela velnița boierească, cari nu știu decât rusește și alți trei copii de-ai pădurarului, care-i neamț, get beget! Și

fac gură toți, că ar fi nedrept ca sărăcuții acești de străini să nu-și învețe limba dulce a mamei lor! Și se pomenește

comuna, — dacă nu-i cineva să zădărnicească lucrul, — cu o școală amestecată și sărmanii copii de Moldoveni sunt cei cari trebuie să învețe de dragul micilor venetici tot felul de limbi, numai nu pe a lor. Atâta noroc încă că Rusneicii venetici au început de o vreme a-și cam căută de drum, emigrând în America. Cât despre mine, eu li doresc cale sprâncenată și să vie, când... îi vom chema... noi!

Știți bine încotro bate asta! Numai că dă, împestrîrea unui popor nu se face așa repede, precum cred dușmanii neamului nostru și prea se grăbesc, când fac pe temeiul numerelor mincinoase scoase ca dovadă din aceste școli cu așa zisă învățatură amestecată, niște dări de samă și mai mincinoase, trâmbițând prin lume că Românii din Bucovina dau înapoi. Nu spun însă acești domni pătimași că în ținutul Storojinețului, a Coțmanului și a Cernăuțului cer acum sate răzășești, unde de mult părea că s'a stins graiul moldovenesc, să li se îngăduie a deschide școli românești pe *sama și cheltuiala lor!*

Emigranți ruteni

Sângele apă nu se face. Știm și noi câte ceva despre starea adevărată a lucrurilor și oricât ar țipă dușmanii neamului nostru că au să ne înghiță, noi nu putem doar decât să spunem: «Iartă-i Dumnezeu! că nu știu ce vorbesc! și dă-ne Doamne, numai cât minte, putere și răbdare, că multe le-a văzut Românul și le va învinge și pe aceste!»

Em. Grigorovitză.

EM. GRIGOROVITZA, Scrieri populare

Se află de vânzare la toate librăriile din țară.

Dep. gen. *Librăria Națională, București Calea Vict. 47).*

1. — Chipuri și Graiuri din Bucovina (vol. ilustr.).
2. — Dela Hotare (istorii moldovene).
3. — Schitul Cerebucului (roman istoric).
4. — Povești Răzlețe (Edit. Bibliot. p. Toți).
5. — Oameni Vechi (trad. Edit. Bibliot. p. Toți).
6. — Cum a fost odată (vol. ilustr.).
7. — Peatra Muierii (volum sub tipar).
8. — Negru Vodă (volum sub tipar).
9. — Amintiri (volum în pregătire).

O POVESTE

DE

L. N. TOLSTOI

Eră odată un om foarte bun. Dorul lui cel mai mare eră să facă bine cât mai mult semenilor săi. Incepù a gândi cum să-și ajungă planul fără să jignească pe nime și ca toată lumea să se poată folosi. Dacă dăruiești dela mână la mână, nu poți ști; dai unuia mai mult și altuia mai puțin. Nu poți da tuturor. Cei cari nu vor căpăta nimic vor zice: «De ce-ai dat acestora și nu ne-ai dat nouă».

Și binefăcătorul s'a hotărît să facă așa: Alese un loc mare gol, pe unde treceă lume multă și zidi acolo un fel de han mare. In lăuntru adună de toate ce pot fi oamenilor de folos și pe plac. Erau odăi mari, cu sobe bune; carne, coșuri pline de pâine, cămări unde eră adunat zarzazat, ceaiu,, zahăr, mere și alte poame: tot soiul de mâncări. In casa aceia mai erau paturi, haine, cămăși, încălțări, într'un cuvânt toate de câte are omul nevoie. Lucrurile adunate ar fi ajuns pentru o sută, ba chiar și mai mulți oameni. Și binefăcătorul gândea: «Trecătorii vor trăi aci cât vor voi; pot să mănânce, să bea și să-și ia cele de trebuință; voi înnoi mereu cele trebuitoare, cum se vor isprăvi».

A făcut așa. Pe urmă, stând mai la o parte, voea să vază cum se vor petrece lucrurile.

Ce-i drept, câtă vreme au venit la han oameni pașnici și drept cugetători, au mers treburile. Bine-

făcătorul înlocuea ce eră de lipsă și ce luau trecătorii, bucurându-se de fapta sa bună.

Dar, într'o zi au sosit oameni bătaioși, obraznici și rei.

Au prins a mânca și a bea mai mult decât trebuie și a lua tot; pe urmă se apucară la ceartă între ei.

Fiecare voea să pue mâna pe tot numai în folosul său. Dela ceartă au ajuns la bătaie și de furie începură să spargă tot, ca să nu se mai poată folosi nime de nemic.

Așa că nime nu mai avea nemic. După ce-au stricat tot și-au sfărămat, începură să sufere de frig și de foame. Și încă blestemau și huleau pe stăpân c'a regulat reu lucrurile! De ce n'ar fi pus paznici? De ce n'a pus lucruri mai multe? De ce-a lăsat să între toți ticăloșii? Fiecare se credea bun pe sine și învinuea pe vecin că-i reu! Alții ajunseseră a crede că nici nu-i stăpân și că hanul s'a făcut dela sine! Si oamenii aștia rei trăiră o zi, două, trei pe urmă, flămânzi, tremurând de frig, urându-se unul pe altul, au fugit ocărându-se, blestemând hanul și pe cel ce l'a făcut așa fără socoteală.

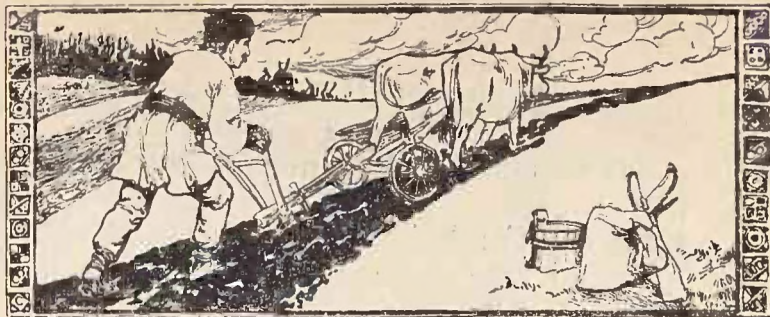
Tot așa fac oamenii în lume. Iși pierd viața lor și-a altora și nu le vine în minte că-i vina lor. Ocărâsc viața, ba une ori și pe Dumnezeu, învinuindu-l c'a făcut reu lumea. Alții se leagă de lume, cari, după ei, s'a făcut singură.

Bine-ar fi, dacă oamenii ar înțelege că lumea nu-i făcută dela sine și că Dumnezeu a făcut'o pentru binele lor și să nu facă lucruri cari le strică viața, dacă vor să fie fericiți.

S. N.

CĂRȚI PRIMITE LA REDACTIE

Preotul N. Dărăngă. Preotul și învățătorul sătesc. Vălenii de Munte, 1911. Broșură 23 pag. Prețul 30 bani.

CE TREBUE SĂ FAGĂ AGRICULTORUL IN LUNA MARTIE

Cum incepe această lună, agricultorul să nu piarză nici-o zi, căci cu cât arăturile și semănăturile vor fi făcute mai de timpuriu, cu atât vor isbuti mai bine și recolta lor va fi mai mulțumitoare. Graba este cu atât mai necesară, cu cât de multe ori luna Aprilie este secetoasă.

Grăul de Primăvară

Deși grăul de toamnă e mai roditor, cu toate acestea în unele localități se seamănă și grăul de primăvară. Grăul de primăvară se seamănă într'un loc gras, care s'a arat de toamnă, așa că primăvara se face a 2-a arătură. Grăul de primăvară se seamănă după plante prăsitoare ca: porumbul, fasolea și sfecla.

Ovăzul

Când timpul e rău în Fevruarie, atunci ovăzul se seamănă în Martie. Ovăzul se seamănă după o plantă prăsitoare; dar se poate semăna și după grâu; numai prima arătură trebuie făcută de toamnă. Când se seamănă în țelină și în trifoi se mulțumește și cu o singură arătură. La hectar se seamănă 250—325 litri. Când se seamănă cu mașina în rânduri, se pune la hectar 150—250 litri de semințe.

Măzăricea

La noi în țară se cultivă numai măzăricea de primăvară. Măzăricea se seamănă cât se poate de timpuriu în locuri bine lucrate. În locurile țărânoase isbutește mai bine decât în locurile tari. La un hectar se pune cam 140—160 litri de semințe. Măzăricea înainte de semănat se amestecă cu orz sau ovăz.

Secara

Secara se seamănă mai cu seamă în pământurile ușoare și după o plantă prăsitoare.

Măzăricea surie, și de Primăvară

Această leguminoasă se dă mai mult ca nutreț verde vitelor. Răușește în pământurile în care răușește și grăul. La hectar se seamănă 125 litri de sămânță.

Lintea

Se seamănă mai mult prin împrăștiere. La hectar trebuie 200 litri de semințe.

Meiul

Pământul în care crește mai bine meiul este cel nisipos și calcaros. La hectar trebuie 10—20 litri de semințe după cum se seamănă, pentru nutreț de vite sau pentru semințele lui. După semănat locul se grăpează bine și după aceea se tăfălugeste.

Macul

Pentru cultura macului, trebuie pământul arat de trei ori: toamna se face o arătură, primăvara îndată ce pământul s'a svântat, a treia înainte de semănat Sămânța amestecată cu pământ sau nisip, se împrăștic cu mâna, sau se seamănă cu mașina în rânduri depărtate de 50—60 cm. La hectar trebuie 3—4 litri de sămânțe. După semănat sămânța se acoperă ușor cu grapa de mărăcini și după aceea locul se tăfălugeste.

Muștarul

Muștarul crește bine în pământurile roditoare și ravene care trebuie să fie arate mai de multe ori. Semănatul se face prin împrăștiere, la hectar se seamănă 6—7 kgr. de semințe. După semănat se grăpează și locul se poate tăfălugi.

Sfecla

Sfecla crește bine în pământurile mai ușoare, ravene și roditoare. Dacă pământul este sărac trebuie îngrășat cu gunoi putrezit pe jumătate; la hectar se pune până la 17.000 kgr. băligar. Sfecla se poate semăna prin aruncare sau în rânduri cu mașina. Rândurile să fie depărtate de 25—30 cm. pentru sfecla de zahăr, de 50 cm. pentru sfecla de nutreț. La hectar se pune 12 kgr. de semințe.

Trifoiul roșu și cel alb, lucerna

Pământul în care se seamănă să fi fost bine lucrat și îngrășat cu băligar putred. Semănatul se face prin împrăștiere cu mâna sau cu mașina. Semănătorul să fie om dibaci, căci dintr'o mână încărcată cu semințe trebuie să arunce de 3—4 ori. Când se aruncă sămânța se lovește cu degetul arătător ca să se împrăștie mai bine. Semințele de trifoi roșu

se seamănă la hectar dela 14—25 kgr., trifoiul alb dela 10—12 kgr. Trifoiul alb rezistă și în pământurile și sărace și nisipoase. In acest caz se lasă ca pășune pentru vite. Sămânța de lucernă se seamănă la hectar 25—30 kgr. Semintele se acoper cu tăfălugul sau cu grapa întoarsă. Dacă avem grapă de mărăcini se întrebunțează această grapă. Trifoiul roșu se seamănă 12—20 kgr. semințe.

Visdeiu și sparceta

Se seamănă ca și trifoiul într'o semănătură de ovăz. Sămânța de visdei se seamănă la hectar dela 20—30 kgr., iar de sparcetă dela 400—500 litri.

Cultura inului și a cănepei

Inul poate să răușească în orice pământ și după orice plantă, numai cât pământul să fie bine lucrat și bine îngreșat cu bălegar putrezit. Inul se seamănă dela 14 Martie prin împrăștiere. La hectar 100—200 kgr. după cum se seamănă, pentru fuior sau pentru sămânță.

Lucrările viei

Se desgroapă via; vița se taie cu cosorul. Dacă timpul este prea călduros, tăiatul se face mai mult dimineața și spre seară. Se taie mai întâi coardele timpurii și de soi mai bun, pe urmă celelalte. După tăiat via se arăcește. Aracii cei buni sunt de stejar despicat. După aceea se leagă cu tei netopit. Legatul se poate face în formă de cerc sau în linie dreaptă cu pământul. După legat via se sapă. La 1 Martie începe altoitul butașilor americani cu vița românească.

In grădina de pomi

In școala de pomi se începe altoitul îndată ce seva sau mazga a început a se mișcă în pom. Când timpul este rece și ploios nu este bine a altoi; nici când este căldură prea mare peste zi.

In grădina de legume

Mai întâi se seamănă mazărca și bobul, după aceea ceapa, usturoiul și legumele rădăcinoase. Semănătura se face în rânduri. Lângă casă și spre miază-zi adică în bătaia soarelui se face răsadnița. Se sapă o groapă în pământ în patru colțuri, adâncă de 50—70 cm. și împrejurată cu scânduri. Scândura care se află în spatele răsadniței să fie înaltă de 50 cm. iar cea dinainte de 25 cm. După aceea groapa se umple cu băligar care se așează cu o furcă de fier și se calcă bine cu picioarele. Este mai bun bălegarul de cal, peste el se pune un strat de pământ gros de 25 cm.; pământul să fie bun și mărunțit. Pe urmă răsadnița se acoperă cu un

geam și se lasă așa 4—6 zile. După aceea pământul se po-trivește cu grebla și se împarte în mici răzoare pe cari se seamănă semințe de varză, conopide, pătlăgele, etc. Când este frig, fie ziua fie noaptea, răsadnița stă acoperită iar ziua când este cald, se descoperă. Răsadurile se udă și se plivesc, de câte ori au trebuință. Când timpul se încălzește mai mult, răsadnița se lasă descoperită și noaptea.

Vitele de muncă

Fiindcă în Martie începe adevărata muncă a câmpului, vitele trebuie hrănite bine.

Vacile, oile și porcii

Se pot scoate la pășune și dacă nu e iarbă indestul li se dă și alte nutrețuri uscate. În această lună începe fătarea oilor. Dacă timpul este rece, oile trebuiesc lăsate în coșar să fete, dacă este călduros poate fătă afară la câmp. Scroafele vierite în luna Octomvrie sau Noimvrie fată în această lună. Purceii se întarcă la 5 săptămâni când trebuie bine hrăniți cu burteni tocate amestecate cu boabe de secară și cu făină de secară.

Albinele

Pe la 9 Martie (Mucenicii), sau ceva mai târziu se scot stupii dela iernat și se așează în stupine, când se caută unul câte unul, ca să se vadă dacă se găsesc în stare bună, dacă au ce mânca. Toți stupii trebuie curățați cu o pană sau cu o pâslă de orice murdărie. În acest caz stupii se ridică cu gura în sus și albinele cu ajutorul fumului se fac de se îngrămădesc în fundul stupului. Se taie fagurii mucigăiți și se curăță de albinele moarte și de orice murdărie. Se înseamnă toți stupii de prăsilă, și se îngrijesc bine. Dacă prin Martie timpul este ploios se hrănesc și stupii de prăsilă dă ca hrană dela 100—125 gr. sirop sau miere.

Păsările de curte

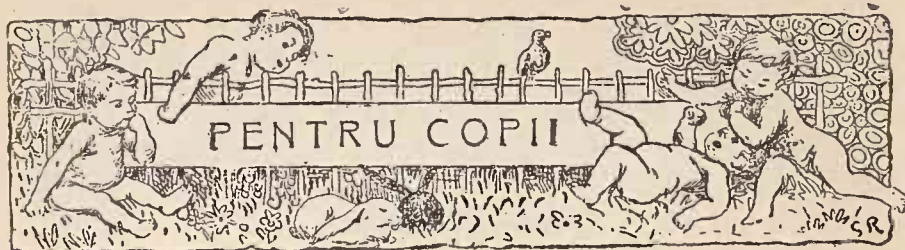
Timpul cel mai bun pentru clocit este dela Martie până la 1 Mai. Când o găină se pune la clocit se alege oule cele mai proaspete, cari se cunosc punându-se în apă, oule proaspete cad la fund, iar cele stricate rămân la suprafața apei.

V. S. Moga.

SCRISOARE CĂTRE REDACȚIE

Am văzut în mai multe rânduri prețuita revistă populară „Albina“, și pentru conținutul ce-l are, plăcut, folositor și interesant, tare mi-a plăcut, s'a născut în mine dorul ca să o cetesc toată și în rând.

Ioan Psărbosk
învățător.

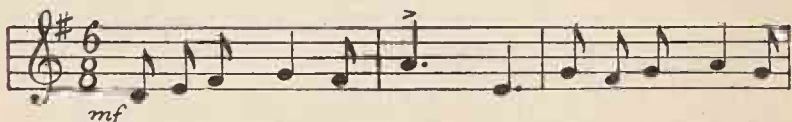

JOC DE CERC

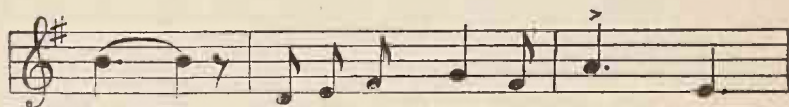
Noi suntem păsărele¹⁾.

Mișcare moderată.

Versurile și muzica de Grig. Teodossiu.

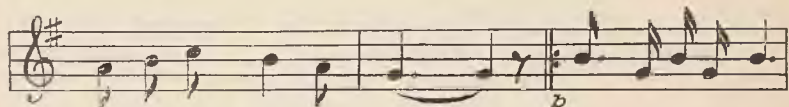

1) Noi sun-tem pă-să — re — le, Și știm cân-tă fru-

mos. Prin crâng și prin vâl — ce — le,

Refren

Sbu-răm în sus și'n jos. Fi-lu-ri-lu-ri

fi — lu-ri-lu - ra, Fi-lu-ri fi-lu-ri — ra.

¹⁾ Acest joc se poate juca nu numai în școlile de copii mici, dar chiar și în clasele I și II a școlilor primare.

II

Trăim în dulce pace
Sub cerul cel senin,
Și hrana ce ne place
O strângem fără chin.
Refren.

III

Prin cântece voioase
Noi lumea deșteptăm;
Păduri, câmpii mănoase
Cu drag le desfătăm.
Refren.

IV

Și seara cea dorită
Când vine, ne enlcăm,
Și 'n noaptea liniștită
Odihă noi gustăm.
Refren.

V

Iar când iubitul soare
Răsare, ne sculăm;
Și 'n aer pe răcoare
Voioase noi sburăm.
Refren.

Jocul: Copiii stau în cere și închipuiesc pomii. Ei își țin brațele în sus, cu degetele întinse și răschirate. Brațele închipuiesc crăcile pomilor, mâinile ramurile și degetele frunzele.

Când se cântă strofa întâia, câțiva copii, cari fac pe păsărele, zboară printre pomi, încoace și încolo.

Când se cântă strofa a doua, păsărelele cingulesc hrana din pomi și depe jos.

Când se cântă strofa a treia, ele zboară afară din cere, prin lume.

Când se cântă strofa a patra, păsărelele stau lângă copiii-pomi și dorm.

În sfârșit, când se cântă strofa a cincia, păsărelele se deșteaptă și zboară iarăș. Sborul îl imitează copiii prin mișcarea brațelor și a mâinilor întinse.

Către abonații noștri

Au trecut deja patru luni din al XIV-lea an. Rugăm pe prietenii noștri să stărue a face noi abonați, încunostiințând pe cei ce ar dori să se aboneze. că vor primi revista, numai dacă vor trimite odată cu cererea de abonament și costul abonamentului de 5 lei pe an.

Reamintim prietenilor și abonaților noștri, că cine ne face cel puțin **cinci** abonați din nou, pentru anul curent, și trimete banii odată cu numele lor, are dreptul la un abonament gratuit, fie pentru biblioteca școlii, fie pentru parohie, cerc literar, etc.

Pentru elevii și absolvenții de școli primare din comunele rurale, reducem abonamentul la **patru** (4) lei pe an, fie că se abonează unul singur, fie o grupă de mai mulți inși la un abonament. Cererea de abonament în acest caz trebuie făcută prin dirigintele școlii, prin preot sau prin notar. Noii abonați cari ar dori să aibă revista dela începutul anului, să arate aceasta pe cotorul mandatului prin care trimit banii.

În tot cazul, cererea de abonament trebuie neapărat însoțită de plată, altfel nu se va satisface. Abonamentele se fac și se plătesc numai pe un an întreg.

Regularitatea cu care de 14 ani aparem, bogatul material ce am publicat în acest timp și numărul cel mare de ilustrațiuni ce dăm în fiecare număr, sunt o garanție că revista este așezată pe baze solide și că se bucură de sprijinul și de încrederea tuturor.

ADMINISTRAȚIA

Din milionar, măturător de stradă

Înainte cu câteva zile s'a prezentat la căpitanul orășenesc din Petersburg, un om care a cerut să fie luat și el între măturătorii de stradă ai orașului. Numele lui era Vladimir Njdochin. Căpitanul orașului a rămas uimit, căci între prietenii lui avea unul care purta același nume și despre care el știa că e milionar. El a ordonat să aducă înaintea sa pe acel om, în care a recunoscut pe prietenul său. Fiind întrebat cum a ajuns în halul acesta, el a spus căpitanului pătania sa: Înainte cu un an el moștenise dela mama sa, frumoasa avere de un milion de ruble. Fiind tânăr și iubitor de petreceri, el cheltuia în fiecare zi sume colosale, așa că averea lui se micșoră văzând cu ochii. Încă înainte cu câteva săptămâni, dăduse el un banchet splendid pe o insulă din apropierea Petersburgului, la care banchet pe toți oaspeții săi i-a transportat pe insulă cu un vaporăș al său. El n'a spus nimă-nui nici un cuvânt despre ruina sa, dar în schimb nici un voia să trăiască mai cumpătat. Principiul lui era: sau sărac lipit, sau putred de bogat. Pentru aceea nici n'a voit ca să-și vândă vaporășul, ca astfel să mai poată trăi câtva timp bine. Noaptea, după ce toți oaspeții se reîntoarseră dela banchet, el a poruncit ca vaporășul să fie scufundat în râul Neva.— Acum ar dori ca să se susțină lucrând și el ca alți oameni. I s'au oferit alte ocupațiuni, dar el n'a voit să primească, pentru că după părerea lui, nu e în stare să ocupe altă funcțiune. El a insistat să i se dea un loc între măturătorii orașului. Acum e măturător de stradă în Petersburg, cu 30 de ruble pe lună.

(Gazeta Transilvaniei)

MINISTERUL AGRICULTUREI ȘI DOMENIILOR

Publicațiune

Catedra de științele naturale, botanică agricolă, geologie și mineralogie dela școala Centrală de agricultură dela Herăstrău fiind vacantă, Ministerul potrivit legii pentru numirea profesorilor și conferențiarilor de curs teoretic și practic la școala centrală de agricultură dela Herăstrău și la școala specială de silvicultură dela Brănești, promulgate la 21 Fevruarie 1904 și publicate în Monitoarele Oficiale No. 265 din 22 Fevruarie și No. 268 din 26 Fevruarie 1904, publică spre cunoștința doritorilor de a ocupa această catedră și care îndeplinesc cerințele citatei legi să depună conform art. 1 din lege, în termen de 15 zile dela publicarea carea acesteia în Monitorul Oficial, cererile D-lor însoțite de titlurile și lucrările ce le posedă.

Această publicațiune s'a trimes tot astăzi la Monitorul Oficial.

INFORMAȚIUNI

— Ministerul Instrucțiunii aduce la cunoștința celor interesați că legea învățământului secundar și superior, cere examen de absolvire de cl. IV numai dela școlarii cari vor să se înscrie în cursul superior de liceu și cel de absolvire de cl. VIII numai dela cei ce se înscriu în Universitate. Deasemenea, se cere diploma sau certificatul de trecerea examenului de absolvire de cl. VIII și pentru cei ce voesc să se înscrie în școala națională de poduri și șosele, secția inginerilor, dependinte de Ministerul Lucrărilor Publice și în Școala superioară de medicină veterinară.

Cât pentru acei școlari cari voesc să urmeze școlile speciale mai jos notate, în cari pentru înscriere li se cere absolvire de curn inferior sau superior de liceu, li se aduce la cunoștință că, prilo-vorba *absolvire* a acestor cursuri, nu se înțelege și prezentarea diploma-melor de trecere a examenelor de absolvire ale acestor cursuri, ci numai prezentarea certificatelor de terminare a cursurilor, adică: de cl. IV gimnazială sau a VIII-a liceală.

Școalele unde nu se cere diploma sau certificatul de trecerea examenului de absolvire a clasei a IV-a sau a VIII-a sunt:

1. Școala comercială superioară, 4 clase.
2. Școala superioară de meserii, 4 clase sau cel puțin 2 clase liceale.
3. Conservatorul de muzică și artă dramatică, 4 clase sau 8 clase.
4. Școala superioară de agricultură, 8 clase.
5. Școala superioară de silvicultură, 8 clase.
6. Școala specială a C. F. R., 4 clase. . . .
7. Școala de conductorii de desemnatori, 4 clase.
8. Școala de arte frumoase, 4 clase.

} Dependinte de
Ministerul Dome-
niilor

} Dependinte de Mi-
nisterul Lucră-
rilor Publice

POȘTA REDACȚIEI

Inv. Cerc. XI Argeș. — În anul trecut, în No. 26 (Anul II) din „Buletinul Activității Sociale a preoților și învățătorilor“ cu data de 11 Aprilie 1910, am publicat un povățuitor pentru predarea desemnului în cursul primar, după principiile noiei programe. Noi credem că e suficient. Citiți-l și, de mai aveți nevoie, mai cereți-ne vre-o lămurire.

Redacția

PAGINA GLUMEAȚĂ

CÂINELE VORBITOR

Basmele ne spun c'a fost o vreme, când dobitoacele vorbeau. Dac'au fost de ce n'ar fi și-acum? «Căci de n'ar fi, nu s'ar povesti «zice o vorbă». Așa o fi gândit Nae Chilipir, birtaș și cârciumar pe lângă Obor.

Și să nu râdeți, iubiți cetitori, de pățania lui Nae Chilipir, căci cum zicea Dumnealui la comisie:

— Ce nu vede omul în ziua de azi, domnule comisar, oameni cari zboară, mașini cari vorbesc și altele. De ce n'ar vorbi un câine, cum, bună oară, face papagalul? La circ câte minuni nu fac dobitoacele?

— Am înțeles! Vino la chestie! zise comisarul.

— Să trăiți, n'am crezut numai eu, ci și toți mușterii de față.

— ...Că vorbea câinele pârâtului?

— ...Ca un om.

— Ai vorbit cu el? face comisarul.

— Cum vorbesc cu Domnia-Voastră!

— Și ce-a zis?

— Să vi le spun pe șir. — Intr'o zi a lui Dumnezeu întră la noi în prăvălie un domn Măzărîche — așa s'a recomandat — cu câinele.

— Il cunoșteai? întrebă comisarul.

— Aș! De unde? Un client, de! Stă la o masă. Câinele hop și el alături pe-un scaun, par'că așteaptă să-l servesc. Nu mi-a plăcut, dar, de, îmi zic: «Nu te uiți la câine, ci la al cui e câinele». Întreb pe client cu ce-l pot servi. «O bere», zice el, fie lui acolo! De-odată auz un glas comedios: «Și

mie o fleică, mai cu sânge! Să vie!» Mă uit împrejur : «Cine să fi vorbit, nene, cu glas așa caraghios?»

D-l Măzărîche zice : «Câinele meu, a flămânzit». «Câinele Domniei tale?» fac eu. «Da, l'am învățat a vorbi». — «Taci, nene! Îți bați joc de mine? Mai fă-l odată». — «Intreabă-l ce să-i dai» face el. — Eu, nu credeam, dar zic într'o doară : «Cu ce să te servesc, mă dulău?». Numai ce-l auz : «O fleică am zis.» Repede i-o aduc și i-o pun dinainte.

— Ți-a mulțumit? — întreabă comisarul.

— A înghițit'o cât te-ai șterge la ochi.

Nevasta mă chiamă la o parte, vine și băiatul : «Să cumperi câinele, Nae. E comoară la prăvălie. Punem firma : «La câinele vorbitor» O s'alerge lumea ca la Moși. Ne pune Dumnezeu mâna 'n păr! Știți, când i-o întră femeiej o idee la cap, nici dracul nu-ți trebuie. Băiatul începe și el : «Ia-l, tăticule! Zeu ia-l!»

— Și l-ai cumpărat? — întreabă comisarul.

— D'apoi furat? Ba încă plății sutarul pe loc. Pungaș, domnule! După ce-i pun sută 'n palmă, numai ce auz : «Așa, nene Măzărîche, mă vânduși? De-acuma nu mai zic nici pis!» Vorbea câinele «domnule!»

— Și n'a mai vorbit după ce-a plecat stăpânul?

— Nici atâtica. Il trăgeam de urechi, de coadă. Băiatul îi da zahăr; nevasta friptură. Nemic! Spre seară, vine d-l Bocluc, șeful maalalei, și-i spun pățania. . . «Ha! Ha! Ha!» începe el a râde.

A fost un comediant, nene Chilipir, unul dela circ care vorbește din burtă, de crezi că-i «Ducă-se pe pustii». «Nu mă nebuni», fac eu! «Il dau în judecată, mi-a vândut câine vorbitor».

— Toate bune, domnule Nae, dar pârâtul Măzărliche e necunoscut. Ia-l de unde nu e.

— Va să zică: prinde orbul scoatei ochii?!?

Și plecă dându-și singur cu tifla.

Neculcea.

Comerțul României cu Egiptul

Importul produselor românești în Egipt a crescut în trimestrul Aprilie 1910, față cu trimestrul corespunzător din anul trecut, cu 51.463 lire egiptene sau 1.337.038 fr.

Exportul din Egipt în România a sporit cu 32.552 fr.

În fine, valoarea mărfurilor românești reexportate din Egipt a crescut cu 3.146 fr.

Principalele articole importate din România au fost:

Lemne de construcțiune: 1.826.422 fr;

Petrol: 1.300.884 fr.;

Făină: 170.352 fr.

În comparație cu trimestrul corespunzător din anul trecut, importul lemnelor de construcțiune a sporit cu fr. 464.698, iar importul petrolului cu fr. 953.458.

Dacă cifrele vor păstră aceeași proporțiune până la sfârșitul anului, vom ajunge să înregistrăm în comerțul nostru cu Egiptul valoarea de 15 milioane de lei, cifră însemnată, mai ales dacă ne reamintim că acum 5 ani, în 1905, comerțul nostru cu Egiptul abia trecuse peste 5 milioane lei.

În luna Iunie comerțul a fost particular de însemnat: 49.514 lire egiptene (1.250 lei), față de 11.268 lire egiptene cât fusese în luna corespunzătoare din 1909.

Lucru demn de notat, petrolul românesc ia nu numai din an în an, dar chiar din lună în lună un avânt tot mai mare.

În Iunie anul curent, petrolul românesc a trecut înaintea tuturor celorlalte proveniențe.

În adevăr, s'a importat în total pentru o valoare de 39.034 de lire egiptene, din care pentru 18.678 din Rusia și pentru 20.356 lire egiptene din România.

Austro-Ungaria n'a figurat cu nimic în Iunie anul curent, iar din Statele-Unite s'a adus numai pentru o valoare de 223 lire egiptene.

(Secolul).

MINISTERUL FINANTELOR

DIRECȚIUNEA CONTABILITĂȚII GENERALE A STATULUI ȘI A DATORIEI PUBLICE
DATORIA PUBLICĂ

Tablou de numerele titlurilor de rentă 4% amortibilă din 1898, împrumutul de 180.000.000 lei, eșite la sorși la tragerile precedente și neprezentate la rambursare până la 19 Ianuarie (1 Februarie) 1911.

Titluri a 5.000 lei

No. titlurilor	Data ieșirii la sorși		No. titlurilor	Data ieșirii la sorși		No. titlurilor	Data ieșirii la sorși		No. titlurilor	Data ieșirii la sorși	
	Luna	Anul		Luna	Anul		Luna	Anul		Luna	Anul
1194	Iulie	1910	1773	Iulie	1910	4777	Ianuarie	1910	5943	Iulie	1909
1262	"	"	2121	"	1909	5767	Iulie	"	5956	Ianuarie	1910
1364	Ianuarie	"	3316	"	1910	5886	"	"	6147	"	"
1662	"	"	4721	"	"	5903	"	1909	6157	"	"

Titluri a 2.500 lei

44	Iulie	1910	5884	Iulie	1910	8489	Iulie	1910	16377	Iulie	1910
252	Ianuarie	"	6034	Ianuarie	"	9227	"	"	16400	"	"
895	"	"	6849	"	"	13895	"	"	16683	"	"
1338	Iulie	"	7173	Iulie	"	15946	"	"	17975	"	"
1501	"	"	7238	"	"	15054	"	"	18196	"	"
1967	"	"	7520	"	"	16177	Ianuarie	"	19533	"	"
2064	Ianuarie	"	8023	Ianuarie	"	16237	"	"	21566	"	"
2587	Iulie	"	8380	"	"	16241	"	"	21570	Ianuarie	"
3438	"	"		"	"		"	"		"	"

Titluri a 1.000 lei

1312	Ianuarie	1908	18639	Iulie	1909	29657	Iulie	1910	37164	Ianuarie	1910
2111	Iulie	1910	18895	"	"	29782	Ianuarie	"	37232	"	"
2936	"	1909	19469	"	1910	30020	Iulie	"	37779	"	"
3127	"	1910	19545	"	"	30398	"	"	37793	Iulie	"
3835	Ianuarie	"	19727	"	1909	30466	"	"	38537	"	"
4650	Iulie	"	19886	Ianuarie	1910	30590	Ianuarie	"	38918	"	"
5485	Ianuarie	"	20385	"	"	30650	Iulie	"	39132	"	"
5868	Iulie	"	20563	Iulie	1909	31794	"	"	41093	"	"
8175	Ianuarie	"	21001	Ianuarie	1910	32777	Ianuarie	1906	42007	"	"
8176	"	1908	21207	"	"	32915	Iulie	1910	43319	"	1906
9104	"	1910	22428	"	"	33001	Ianuarie	"	44061	Ianuarie	1910
10041	Iulie	"	22752	"	"	33151	"	"	44363	Iulie	"
10121	"	"	23363	"	"	33639	Iulie	"	44444	"	"
10621	"	"	23610	"	"	33810	Ianuarie	"	44767	"	"
1120	Ianuarie	"	23820	Iulie	"	33964	Iulie	"	46029	"	1909
12169	"	"	24440	"	"	34110	"	"	46605	"	1910
12680	Iulie	"	25551	"	"	34166	"	"	46645	"	"
12820	"	"	26260	Ianuarie	"	34257	Ianuarie	"	48699	"	1909
13144	Ianuarie	"	26321	"	"	34850	Iulie	"	49678	"	1910
13509	"	"	26495	"	"	34888	Ianuarie	"	50103	"	"
14300	Iulie	"	26583	Iulie	"	35001	"	"	50546	"	"
14311	"	"	26596	"	"	35259	"	"	51802	"	"
15381	Ianuarie	"	26640	Ianuarie	"	35400	Iulie	"	52005	"	"
15933	"	"	26833	Iulie	1908	35408	"	"	52120	"	"
16115	Iulie	"	27044	"	1910	35603	"	1909	52254	Ianuarie	"
16411	"	"	28008	"	"	35763	"	1910	52896	Iulie	"
16902	Ianuarie	"	28099	"	"	35928	Ianuarie	"	53581	"	"
17262	"	"	28281	"	"	36071	Iulie	"	53932	"	"
17545	Iulie	"	28681	"	1909	36441	Ianuarie	"	53972	"	"
17535	"	"	29442	"	1910	36942	"	"		"	"

„STEUA“

Societatea „Steua“ lucrează pentru întinderea învățării în popor, prin tipărirea și răspândirea de scrieri și publicații morale, patriotice și de folos practic, și pentru împiedecarea, prin toate mijloacele legiuite, a răspândirii de scrieri și publicații imorale, sau cu tendințe contrarii statului și ideii naționale române.

Membri înscriși și cotizațiuni plătite (urmare)

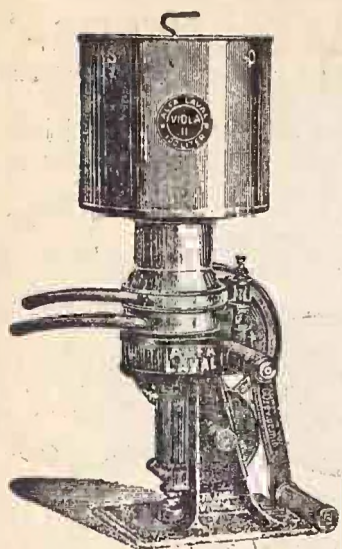
Ioan Leu (Covurlui), 1 leu; Eliza Tonescu (Covurlui), 2 lei; Laura Oardă (Covurlui), 1 leu; C. Felea (Covurlui), 1 leu; M. C. Ionescu (Covurlui), 1; V. Macoveiu (Covurlui), 1 leu; St. Tutovanu (Covurlui), 1 leu; I. V. Balacz (Covurlui), 1 leu; Aant. Vasiliu (Covurlui), 1 leu; I. Macoveiu (Covurlui), 1 leu; M. Chintescu (Covurlui), 2 lei; Ecaterina Botez (Covurlui), 2 lei; Grigore Tănase (Covurlui), 1 leu; C. T. Buzdugan (Galați), 2 lei; I. Gh. Ursu (Covurlui), 1 leu; Aneta Malache (Covurlui), 2 lei; Gr. Conovan (Galați), 2 lei; Al. Dima (Covurlui), 1 leu; Gabriel Buruenescu (Covurlui), 1 leu; I. Sușner (Covurlui), 1 leu; Const. A. Șerban (Covurlui), 1 leu; Eug. Rămureanu (Covurlui), 2 lei; F. Cahane (Covurlui), 2 lei; A. Ilarion (Covurlui), 1 leu; T. Beldie (Covurlui), 1 leu; C. Liga (Covurlui), 1 leu; D. Cioceanu (Covurlui), 2 lei; T. Iordănescu (Focșani), 2 lei; G. Pamfil (Focșani), 2 lei; C. Zamfirescu (Focșani), 2 lei; A. Eliade (Focșani), 2 lei; I. Nanulescu (Focșani), 2 lei; C. Vasilescu (Focșani), 2 lei; S. Crainic (Focșani), 2 lei; Maior Mihălcescu (Focșani), 2 lei; C. Șerbănescu (Focșani), 2 lei; I. Ștefănescu (Focșani), 2 lei; C. N. Chiriță (Focșani), 2 lei; V. Rădulescu (Focșani), 2 lei; N. Damian (Focșani), 2 lei; I. P. Rădulescu (Focșani), 2 lei; C. Leonescu (Focșani), 2 lei; Blun (Focșani), 2 lei; A. Marosin (Focșani), 2 lei; T. Nacu (Tecuci), 1 leu; D. Ciocărlan (Tecuci), 1 leu; Maria Ciocărlan (Tecuci), 1 leu; N. Negruț (Tecuci), 1 leu; M. Simionescu (Tecuci), 1 leu; Conșt. Părvu (Tecuci), 1 leu; M. A. Georgescu (Tecuci), 1 leu; V. Popa (Tecuci), 1 leu; Ioan D. Uland (Tecuci), 1 leu; Mihail M. Costea (Tecuci), 1 leu; M. Zamfir (Tecuci), 1 leu; V. Secară (Tecuci), 1 leu; I. Popescu (Tecuci), 1 leu; Preot. Ioan D. Nazarie (Tecuci), 1 leu; Gr. Lupu (Tecuci), 1 leu; Gh. V. Popovici (Tecuci), 1 leu; I. Ghertner (Tecuci), 1 leu; V. Cartas (Tecuci), 1 leu; I. Beldinescu (Tecuci), 1 leu; I. Mironescu (Tecuci), 1 leu; C. Dimoftache (Tecuci), 1 leu; Const. I. Galan (Tecuci), 1 leu; D. I. Mrcenica (Tecuci), 1 leu; D. E. Popescu (Tecuci), 1 leu; Lucreția Popescu (Tecuci) 1 leu.

(Va urma)

Prima Societate de Credit Funciar Român din București

Publicațiune

Se aduce la cunoștința d-lor detentori de scrisuri funciare rurale 5% că, preschimbarea titlurilor cărora li se termină cupoanele la 1 Ianuarie 1912, se va face cu începere dela 15/28 Aprilie a. e., în zilele de Joi și Sâmbătă, dela orele 11—3 p. m., la ghișeul Serviciului verificării cupoanelor și scrisurilor funciare.

Depozit general pentru România de mașini și unelte, inginer Marcus & Berlescu, București, str. Doamnei 21. „Lăptării model” din renumitele Fabrici:

ALFA-SEPARATOR

din

Stockholm, Paris, Berlin, Viena, Budapesta

și din fabrica

Bergedorfer Eisenwerk, Soc. anom.
Bergedorf

Se găsesc în permanență în depozit:

Separatoare Alfa-Laval, putinele de unt, mașini și scânduri de frământat untul, încălzitoare și recitoare de lapte, câni și bidoane, aparate pentru controlul și analiza laptelui, forme de unt, hârtie pergament, etc.

Unelte pentru creșterea vitelor, trocare, sonde, foarfeci de tuns, mărci de urechi pentru însemnat vitele, lanțuri speciale, etc., aparate pentru clocirea artificială și creșterea păsărilor.

Toate mașinile necesare pentru instalațiuni de Lăptării cu aburi. Mașinile Alfa-Separator sunt singurele adoptate de către toate lăptăriile Domeniilor Coroanei, de către lăptăriile cooperative sătești, de „Lăptăria București” și de toate lăptăriile mai mari din țară.

La cerere se trimite gratuit *catalogul*.

PURGEN

CU RENUME UNIVERSAL. Recomandat de medici în toată lumea pentru adulți și copii cât de mici. De o eficacitate absolut sigură, singurul contra constipațiunii, congestiunii și migrenei, plăcut la gust, nu produce colici și n'are efecte rele asupra organismului.

Cel mai economic, cutia cu 25 purgative lei 1.50

Rugăm a se refuza pastilele cari nu vor avea această

PURGEN
BÄYER

inscripție, căci sunt false, vătămatoare și produc colici

ARTIFICII

splendide, de un efect grandios, Importate dela o renumită fabrică din Anglia

LAMPIOANE

foarte frumoase și durabile în diferite colori și forme

GHIRLANDE, CONFETTI, SERPENTINE, ARTICOLE DE TOMBOLĂ

și toate articolele pentru

SERBARI DE VARA ȘI PETRECERI CÂMPENEȘTI

FILIP LINDENBERG

BUCUREȘTI, Strada Smârdan, 15

www.dacoromanica.ro

CREMA, PUDRA ȘI SĂPUN „FLORA”

nu se vând decât în ambalajul original arătat aci (un sfert din mărimea naturală) și cu următoarele prețuri:

Crema lei 1.50 — Pudra lei 2 — Săpun lei 1.25

Refuzați dar în interesul Dv. ca neevitabile dacă vi s'ar oferi aceste preparate în cantități mai mici sau altfel decât în ambalajul original aci arătat și ru etichetele neatînse.

Crema și Pudra „FLORA” se pot întrebuința fără grijă cât de mult timp, acest fapt e stabilit oficial de Institutul de Chimie al Statului, care a constatat la 12 Septembrie sub No. 1.110, că: «Crema și Pudra „Flora” nu conțin substanțe toxice sau de acele cari printr'o întrebuințare îndelungată pot vătăma sănătatea». — Pomadă de păr „Flora” neîntrecută pentru îngrijirea rațională și igienică a părului; Borcan mare lei 2.50, mic lei 1.75 — Capilogen „Flora” (apă de păr), curăță mătreața după câteva întrebuințări; Sticla mare lei 3.25, mică lei 2.50 — La nemulțumire se restituie costul pentru oricare din aceste preparate.

PECTOSIN ITEANU

vindecă tusea cea mai rebelă și e preparatul cel mai rațional pentru a trata cu succes bronșitele acute și cronice, tuse convulsivă (măgărească), emfizemul pulmonar etc. Sticla lei 3.— La Drogerii și farmaciei.

Hemoferul Iteanu Unul din cele mai puternice reconstituante ale corpului slăbit, mărește greutatea corpului și redă poftă de mâncare perdută, suveran pentru a combate anemia lipsa sângelui, clorosa, debilitatea generală, dispepsia, constipația, Leucorea (poală albă la femei) Histeria, Neurastenia, Amețelile, Slăbirea memoriei, Limfatismul, etc. Hemoferul Iteanu este autorizat de Onor. Consiliul Sanitar Superior și recomandat de eminenții noștri medici Prof. dr. Bulcellu, Prof. dr. Leonte, Prof. dr. Negel (Iași) și alții, după experiențele îndelungate.— Prețul lei 4.— La Drogerii și farmaciei.

Neuralgiile cele mai rebele durerile de cap, migrena, durerile reumatismului acut, articular lumbago, durerile de dinți cele mai tari, mai ales neuralgice, precum și orice dureri provenite din răceală sunt combătute cu deplin succes prin întrebuințarea

Pastilelor Neuralgine Jurist

Aprobate de Consiliul Sanitar Superior. Prețul unui flacon lei 2.50, o dosă 50 bani. La Drogerii și Farmaciei.

ATELIERELE SOCEC & Co., BUCUREȘTI